

[ŁAPCIE *sb pl t*

L łapciach.

Sł stp brak, Cn s.v. kurpie, Linde poza tym XVII w.

Obuwie chłopskie uplecione z łyka, słomy lub skóry; calceamenta ex philyra a. libro tiliae a. alterius arboris, carbatinae, pero, solea spartea Cn: Drugi zá pługiem chodzi/ w łápćiach á w śiermiędze/ Day nád to dań Turkowi/ zewłząd pełno nędze. StryjWoln C, H2v (Linde).

LW